

Erdős Kristóf
madarak

Étkezésük után a madarak
felakasztják magukat majd
egymást is elfogyasztják.
Az itteni madarak rajokban
repülnek mert félnek az
emberektől mert mi is
félünk egymástól.
Úgy tesznek mintha
éppen csak erre jártak
volna pedig pontosan tudják
mit keresnek. Saját fáikat
megjelzik és a szúrós
bokrokat tollukkal bélelik ki.
Általában a harmatot
nyalogatják egymás testéről
ennek során történnek a
balesetek. Érthetetlen miért
nem költöznek el egyes
madárfajok a becsomagolt
fenyvesek mellől.

Az elköltözött madarak
boldogok az itt maradtak
barázdálttá váltak és már
nem félnek az emberektől.
Sivító hangjuk járja át a
nádast bokrokat fenyvest.
Mint ősszel a szarvasbőgés
csak ez mindig. Az emberek
már rég nem hallgatják őket
megszokták hogy vannak
és habár feltűnne ha hirtelen
nem lennének igazából
senkit sem érdekelne.

Erdős Kristóf 2001-ben született, kecskeméti gimnazista. Verset ír, olvas, a Hírös Slam tagja. Szeretne egy kötetet. Versei eddig a FélOnline-on, a Műút portálon és a SZIF Online-on jelentek meg.